

Canlarım,

Memleket Mevzuat dergisinde yayınlamış yazım, editörün ve YAYED genel sekreterinin sunusuyla birlikte aşağıdadır. Sevgiyle.

Mahiye

Memleket Mevzuat

Aylık Yerel Yönetim Dergisi

Eylül-Ekim 2008 Sayısı, Cilt:4, Sayı: 39-40

EDİTÖRDEN:

Bir kenti tanımak ve tanımlamak için, doğaldır ki, tarihine bakarız. Şimdi bulunduğumuz bu anda, yaşadığımız yerlerin tarihine yapacağımız yolculuk bize yeni düşüncelerin de kapısını açıyor.

Kentlerin tarihi, aslında bu kentlerde binlerce yıldır yaşayan insan topluluklarının tarihidir. Onların yaşadıkları yerler ve bu yerlere verdikleri isimler, yaşam tarzları ve yaşam çevrelerini nasıl algıladıklarını da gösteriyor.

Sayın Mahiye Morgül'ün aşağıdaki yazısını okuyunca bu tarihin sıradan bir tarih olmadığını anlıyoruz. Morgül'ün bize bu tarihin derinliklerine yaptırdığı yolculuk, Ankara'nın kimliği konusunda yol gösteriyor. İki bin yılı aşan bu tarihin son evresi Cumhuriyet'in Ankara'sıdır.

Anlıyoruz ki, 2000 yıl öncesine giden bir Ankara vardır ve bu Ankara artık Anadolu'nun bilim ve yönetim merkezidir. Cumhuriyet'in Ankara'sı bu mirasın sahibidir. Ankara, Cumhuriyet'in başkenti yapılmış ve Mustafa Kemal Atatürk, "Hayatta e hakiki mürşit ilimdir" diyerek Cumhuriyete ufuk açmıştır.

Ankara kimliksiz değildir; ama bu kimliğin farkında olanlar azınlıktadır. Ankara'nın kimliği bilim merkezi ve Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin eseri olan Cumhuriyet'in yönetim merkezi olma özelliklerinde gizlidir.

Sayın Morgül'ün yazısından anlıyoruz ki, 2000 yıllık tarihin ana mekanı Ulus ve civarıdır. Cumhuriyet'in kuruluş sürecine tanıklık eden mekân da aynıdır.

Mekan olarak ifade edersek Ankara'nın kimliği, 2000 yıldır sürekli istila ve talanlarla tahrip edilerek yeniden kurulan, Cumhuriyet ile birlikte yeniden canlanan, bugün ise kaderine ve talana terk edilen Ulus'ta gizlidir.

Bakalım Ulus ve Ankara'nın geleceğine damgasını kim vuracak: Binlerce yılın istila ve talan geleneğinin mirasçıları mı, yoksa Ankara'nın iki bin yıllık uygarlık tarihinin mirasçıları mı?

YAYED/Yerel Yönetim Araştırma Yardım ve Eğitim Derneği

Ankara'yı Ulus'tan Yönetmek

Bugüne kadar Ankara'yı yönetmeye talip olanların ve yönetenlerin Ankara'nın tarihsel kimliği üzerinde kafa yormadığını anlıyoruz. Şöyle de söyleyebiliriz: Ankara'yı yönetenler ve yönetmeye talip olanlar nereyi yönettiklerini/nereyi yönetmeye talip olduklarını bilmemişlerdir.

Sanırsanız ki Ankara'nın tarihi milli mücadele ile başlar; ondan öncesinde Ankara hiçbir özelliği olmayan bir küçük Anadolu kasabasıdır. Oysa Ulus Ankara'nın ve Ankara Cumhuriyet'in, seksenbeş yıllık değil ikibin yıllık yönetim-bilgi merkezidir.

Ankara deyince aklımıza Cumhuriyet ve başkent gelir. Ama Sayın Mahiye Morgül'ün "Ankara'da Ulus Antik Apollonius Bilimevi" başlıklı –Memleket Mevzuat dergisinin bu sayısında yayımlanan – yazısını okuyunca 2000 yılı aşan olağanüstü bir tarihle yüz yüze

geldiğimizi anlıyoruz ve çarpılıyoruz. İçinde Cumhuriyet dönemi de olmak üzere 2000 yıllık tarihin mekanı ise bugünkü Ulus bölgesi. Ankara'nın 2000 yıllık tarihinin kalbi Ulus'ta atıyor.

Ankara'nın Cumhuriyet'e yakışan en güzel yapıtları ile 2000 yıllık tarihin kalıntıları da Ulus'ta. Bu tarihin en değerli hazineleri Ulus'un simgeleri olarak görünür olmaktan çıkmış, yok edilmiş, talan edilmiş durumda. Ulus'un kimliği örtülmüş, yeraltına itilmiş. Görünenler ve yer üstünde olanlar ise 2000 yıllık görkemli tarihe ihanetin belgeleri olarak sırtıyor.

Ulus'ta tarihi yok edenler, tarihsel Cumhuriyet yapılarını görünmez kılarak, binlerce yıllık taşları zevksizlik ve görgüsüzlük abidesi binalara temel taşı yaparak Ankara'ya ihanet ediyorlar. Bir kente yapılabilecek en büyük ihanet, kentin tarihsel kimliğini yok etmek ve talan etmektir. Ulus'u ortadan kaldıranlar aslında Ankara'yı kimliksiz bırakıyorlar.

Ahmet Hamdi Tanpınar, 1946 yılında yayımladığı "Beş Şehir" isimli eserinde, "Ankara, uzun tarihinin şaşkıncı terkipleriyle doludur. Asırlar içinde uğradığı istilalar, üst üste yangınlar ve yağmalar, şehirde geçmiş zamanların pek az eserini bırakmıştır. Acayip bir karışıklık içinde bu tarih daima insanın gözü önündedir. Türk kültürünün kendinden evvel gelmiş medeniyetlerden kalan şeylerle bu kadar canlı surette rastgele karıştığı haşır neşir olduğu pek az yer vardır..." derken, mekan olarak her halde Ulus'u kastediyordu.

Asırlar boyunca istila, yangın ve yağma nedeniyle her seferinde geçmişini büyük ölçüde yok eden Ankara (Ulus), bu makus talihe dur diyecek bir kent yönetimine kavuşabilecek mi? Çünkü son 15 yılın kent yönetimi anlayışının devam etmesi, Ankara'nın Ulussuzlaştırılması ya da kimliğini ve geçmişini tam olarak yitirmesi anlamına gelecektir.

2009 Mart ayında kent yönetimine gelecek olanlara tavsiyemiz şudur. Ankara'yı Ulus'tan Türkiye'yi Ankara'dan yönetme anlayışını ortaya koysunlar. Ulus ve civarının sit alanı ilan edilmesi için uğraşsınlar. Ulus'u Ankara'nın simgesi olarak düşünsünler. Çünkü "Ulus Ulus'un simgesi" olduğu kadar, Anadolu'nun da simgesidir.

Şayet bu tavsiyemize sıcak yaklaşacak olurlarsa, Ankara'yı yöneteceklere bir de önerimiz olacak: Ortasında Jüstinyen Dikilitaşının bulunduğu meydanın etrafındaki Valilik ve Maliye Bakanlığı binalarını Ankara ilinin ve Ankara yönetim yerleşkesi olacak biçimde yeniden planlasınlar. Eski otobüs terminali üzerinde inşa edilen akılsız (!) Büyükşehir hizmet binasını kullanmasınlar.

Ankara'yı Ulu-Od ateşinin yakıldığı yerden yönetmenin derin tarihsel anlamını kavrayacak bir kent yönetimi umudumuzla...

Servet SALİHOĞLU
YAYED Genel Sekreteri

Mahiye Morgül

Ankara'da Ulus Antik Apollonius Bilimevi

Antik Karadeniz'den yola çıkıp Anadolu'da dolaşırken yolum Ankara'ya düştü. Aslında Ayasofya'daydım, Bizans'ın bilge kraliçelerini arıyordum. Baktım ki, bilge kraliçe Suriyeli Domna Julia /Dam Anası Hülya, intihar etmiş ve cesedi Ulus'ta, Augustus tapınağında yakılmış diye yazıyor. Hemen düzeltelim, burası bir tapınak değil, Oğuz-atası uluların bilimevi idi.

İkinci resimde Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesindeki minyatürü görülmektedir.

Kraliçe Hülya'nın Hristiyan olmadığı, Şaman olduğu, Ay tanrısına inandığı bilinmektedir. Asıl önemli olan, kraliçe Hülya, çok ünlü tıpçı, matematikçi, geometrici Niğdeli **Apollonius (Zekâ'nın Ulu Atası)** hakkında bir kitap yazdırmasıdır. Kitabı yazan kişi Apollonius'un öğrencisi filozof Filostratus (Filos-Tur Atalı/Atası Tur Filozofu), o da Niğdeli, yani antik adıyla Tuanalı.

Anımsayalım; Apollonius (MÖ.5- MS.95), evrende bulunan her şey canlıdır, en küçük parçada ne varsa en büyük parçada da o vardır demiş ve gökyüzü cisimlerinin hareketlerini incelemiş, geometrinin temellerini atmıştır. Gökyüzündeki ateş parçası cisimler hayatın kaynağı kabul edilmiş, OZ/OD (ateş, ışık) kavramı bilimsel araştırmalarının merkezini oluşturmuştur.

Julia'nın cesedinin yakıldığı yer, Ulus'taki August Tapınağı diye bilinen yerdir. Önce, burada kimler yaşardı anlamak için buradaki en eski yerleşim adlarını Muzaffer Örkcüoğlu'nun Ankara Klavuzu adlı kitabından alalım ve sözcük olarak açıklamalarını yapalım:

Ulus: Ulu-oz(d), Ulu Od, ateşinin yakıldığı yer, onun etrafında buluşanların yeri. Sümer/Hitit-Oğuz Tanrısı Lat/Laz'a inananların yeri. Sözcüğün dönüşümleri: Lasi (kızıl), Lato, Ulius, Ulaoz, Leos, Lagos, Likus, Laikus, Hlioz, Helas, Alles, vb.

İskitler; İskit boyları. Sibir/Saka Türklerinin bir diğer adıdır. Gotlar ve Galatlar, bir diğer adlarıdır. Yazılı kaynaklarda Ankara'nın kurucu halkı Galatlar olarak geçer. Saka; Sağalassos adında geçer.

Ulucanlar: Ulu-Can kişilerin yeri. Açık, anlaşılır biçimde

Sakalar: İskitler'in diğer adı.

Akalar: Bilimin ağabeylerine verilen isim; Akha, Hagia, Ağa, Aga.

Samanpazarı: Şaman pazarı. (Bir dönem Ahilerin ticaret merkezi olan yer.)

Mahalle adları: **Ulubey, Kızılbey, Kızılelma, Sümer, Turan, Oğuz, Başkır, Atilla.**

Oğuz Kırı: Yenişehir'in eski adı.

Hacettepe: Oğ-ace-tepe. Oğ-Ece Tepe, ihtimaldir ki yakma törenleri yapılan yerdir. Oğ-ace'nin simgesi artı işareti olup, Ön-Türkçe'de "günahsız" demektir, OĞ Türklerine ait simgedir. Günahsızlık, yakılarak külleri göğe uçurulmayı hak edendir, bugünkü karşılığı şehitliktir.

Ankara 2007 kazılarında bulunan haç işareti Oğ-Ace (Hace/Haç) işareti, Oğuz/ Oğ-ice/Göğ-Isığı) simgesi görünmektedir.

Yakılmanın "günahsız" simgesine kaynak olan artı işareti, ur/ar/er olma, çoğalma işareti, bir üstüne bir ekleme ile ilişkilidir. Biraz daha açarsak, Ur-udu, Ur-ata, Artı, Arata, Arta-Misi adındaki gibi Farsça "kutlu güzel" ve Udu-ar/Dor açılımına ulaşılır. Dor, Ön-Türklerin diğer adıdır.

Kızılcabayır: Dikmen ve Kavaklıdere üzüm bağlarının, Bağos/Bakhaus bağ bozumu şenliklerinin yapıldığı yerler.

Hamamönü: Hamamlar, yani su ile arınma burada ayrıca önemlidir. Apollonius'un su sesiyle psikolojik tedavi yaptığı bilinir, Bergama'da böyle bir tıp merkezi kurduğu kayıtlarda vardır. Altındağ'dan gelen İmrahor ve Hatip çayları Augustina Bilimevi'nin önünde birleşir, Bent Deresi adını alır, az aşağıda bulunan Akköprü'de İncesu ile birleşir. Yani bu civarda, su sesinin bolca duyulacağı doğal bir ortam hazırdır.

Bent deresi: Ben-ti'den dönüşmüş görünmektedir. Pan-ti, Pan ısığı açılımındadır.

Ankara'nın kuruluş merkezinde rastladığımız Oğuz kültüründen izleri bir tarafa bırakıp, Roma dönemi diye adlandırmaya kaynak olan bağlantılarına baktığımızda, onda da Şaman izlerini en belirgin şekilde görürüz. Bu araştırmamız, bundan sonra "Roma Hamamı" adlandırması üzerinde bir daha düşünmeyi gerektirecek, umulur ki "Ulu Oz Hamamı" adı daha uygun görülecektir.

Bilimevini ziyaret edenlerden kraliçe Julia Domna (MS.170-217) bir Şaman'dı. Julia Domna; Uluay Dom-ana. Dam; gök, kubbe, Kubbenin anası Domna.

Ulus'ta Justinien Dikilitaş'ı şunu göstermektedir ki, bilimevinin çok önemli ziyaretçisi ve hamisidir, bilimevine devletin desteği vardır.

Bizans kralı Jüstinien'in (MS.482-565) açık adı "**Flavius Petrus Sabbatius Iustinianus**" idi. İkinci adı Bedri/Bedros ve dördüncü adı "Oğuz tini(güneşi) analı" açıklımlıdır. VI.Büyük Bedri'nin yolundan gittiklerini (Mitraizm), Hristiyan Roma'ya karşı olduklarını açıkça söylemişler ve eşi Teodora ile birlikte Kilise Babalarının hışmına uğramışlardı.(bkz. Bir Ayasofya Hikayesi). Ayasofya'nın duvarına Apollonius'un resmini de onlar yaptırmıştı. Karısı Teodora'nın cesedi Ayasofya'da yakılmış, fakat ihtimaldir ki kendisinin cesedi Ulus'taki Augustus/Oğuzatası Bilimevinde yakılmıştır.

Diğer adları:**Flavius;** Bi-lobi-us; Bilgi Deposu, Akıl Kutusu. **Sabbatius;** Şam/ışık-apası, Atası Işık.

Anadolu'da yakma kültürüne dair bilinen son tarihler: Julia, Ankara, MS. 217. Teodora, Ayasofya, MS.548. VI.Büyük Bedri, Sinop, MÖ.63. Yine milattan önce Kâhta'da Nemrud dağında heykelleri bulunan, Romalılara karşı savaşmış ulu kahramanlar; VI. Büyük Bedri'nin kızı Laz Ece (Laodice) Furtuna, damadı Antikos, İkalemus, Samos ve diğerleri.

Bilim yapılan yerleri tarihsel süreçte izlemeye koyduğumuzda, demir ocaklarından sonra Ayasofya ve Augustina'da gördüğümüz Ulu-anaus (Ulu zekâ) modelini ve ondan sonra da Medreseleri söyleyebiliriz.

Medrese adını açtığımızda, içinde saklı olan Medri-ışığ (Bedri'nin Işığı) görürüz. Ki; Ankara Hacıbayram'da bulunan Karamedrese (Kora-Medresi; Bedri ışığının kuru) Augustus Bilimevi'nin bitişiğinde, bir anlamda onun devamıdır. Türbenin tamburu sekizgendir; Büyük Bedri, Tahran, Sümer ve Şems yıldızları gibi.

Bütün bu kaynakları bir araya getirdiğimizde Ankara'nın önemli bir bilim merkezi olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Apollonius'un Niğde'den çıkıp gittiği yerler, Tarsus, Taşucu, Yalvaç, Bergama, Hindistan ve Kahire (öldüğü yer) dikkate alındığında, ULUOZ/ULUS önemli bir merkez görünmektedir.

Ulus Bilimevinin mimari özelliği de bize önemi ipuçları vermektedir. Korint (Anasi Kor) tarzında oluşu ve batıya bakan kapısı dikkate alındığında, Helen kutsal yapılarının doğuya bakan kapılarının aksi bir durum var demektir. Kapının batıya bakması onun Anadolu olduğunu işaretidir. İskender'in MÖ.320'lerde yağmaladığı Milas'taki antik hamamlar bile bu özelliktedir.

Ulus Roma hamamının duvarında tıbbın işareti olan yılan tutan bir el kabartması vardır. Bu hamamda, Julya Domna ile oğlu Carakalla (Ulu-kor-aga) için yapılmış sikkeler bulunmuştur. Hamamın suyu Elmadağ'dan (Ulu Ma İda) künk borularla geliyordu.

Kayseri Gevher Nesibe ve Tokat hamamlarındaki mimari özellikler ve yılan tutan el işaretlerine bakarak buraların da Niğdeli Apollonius'un ekolünden tedavi merkezleri olduğunu söyleyebiliriz. Bedensel temizlik olmadan ruhsal tedavi (iyileşme) olamayacağı bu ekolün özüdür.

Kayseri, Tokat, Ankara, Kırşehir, Niğde, Gordion, Afyon, Kütahya illeri belli bir coğrafi bölge olarak ele alındığında, yer adlarında KORİ bağlantılarını görebiliriz. Gevher (Cevher) Nesibe; Goğ-uri Anasi-abe. Kayseri; Goğu-saari, Kayı-şehri. Kırşehir; Kor-şehri. Nevşehir; Anao-şehri. Göreme; Kori-abe. Niğde; Neu-ida/ata. Gordion; Kor-ida-oğni. Afyon; Ape-on. Kutahya; Got-agma-ya, İskit/Skot agaların yeri. Tokat; ata-got. Bu isimlerde Oğuzların Kayı boyuna ad veren Goğ /Gök ile sesdeş sözcükler dikkat çekicidir.

Ulu-Oz ateşinden kaynaklandığını rahatlıkla söyleyebileceğimiz bir kavram da öz Türkçe bir kavram olan ULUS sözcüğüdür. Ulu atalarımızın bilim evlerinde yaktıkları o ulu aydınlanma ışığını "ulus" sözcüğünün gizeminde hissedebiliyoruz. Bugün en samimi duygularla dillendirdiğimiz bu sözcük, ne kadar tarihi bir derinliğe sahiptir, şimdi daha iyi anlaşılmaktadır.

Ankara adını açalım: Ana-kora; Kor Anası ANKARA! Orada yakılan, bilimin ulu ateşidir, aydınlatan kor'un anası ordadır. Atatürk'ün, Ankara adının Asya kökenli olduğunu söylediği bilinir. Demek ki ulu önderimiz bizden önce bunu biliyordu. DTCF'nin ön duvarına yazdırdığı "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir" sözü de, hem anlam olarak, hem de Ulus Bilimevine yakınlığı bakımından isabetli görünmektedir.

Ankara valilik binasının bahçesinde bulunan mermer sütunlar ve sütun başları, Julian (Uluanalı) dikilitaşının hemen yanındadır. Bu dikilitaşlara bakıp, daha bir çok bilime gönül veren ulu insanın yakma töreni burada yapıldı diye düşünebiliriz.

Domna'nın Ankara'dan geçişi: Kocası Severus ile birlikte Tuana'da tedavi gören yaralı komutanlarına yaptıkları ziyaretle başlar. (MS.193). Komutan düzeyinde yaralı askerlerin bir bölümü Ankara'ya getirildiği anlaşılıyor.

www.ankara.edu.tr/kutuphane/TarihArastirmalari/TarihArastirmalari_2006_c25_s39/2_mehmet_ali_kaya.pdf

Bu sitede, tarihçi Mehmet Ali Kaya'dan öğrendiğimize göre kral Severus'un Antakya üzerine açılan savaşa (İsis savaşı) Plaudianus (Laoz opa analı) adlı önemli bir komutanını

gönderdi. (Bu sırada İstanbul Bizans yarımadası 2 yıldan beri Roma kuşatması altındadır.) Pozantı'da çok çetin bir savaş geçiren Roma ordusu yenilerek Tuana'ya çekildi. Yaralı komutan Bor'da (Tina-Tyona Bilimevinde) tedavi görüyordu. Tedavisi uzun sürdü ve Severus ile kraliçe Julia onu ziyarete gitti. Julia zamanını daha çok Tuanalı sofistlerle sohbet ederek geçirdi, onlardan Apollonius'un bilim çalışmalarını dinledi. Apollonius'u 3 kuşak tanıyan filozof Filostratus'tan Apollonius'u yazmasını istedi. Tuana'dan sonra Ankara'ya geldiler, ihtimaldir ki oğul Filostratus da onlarla birlikteydi.

Severus'un Ankara'ya uğradığına dair bir mezar taşı üzerinde epigrafik belge bulunmuştur. 3 Eylül 193 gününe tarihlenmiş bu belgede X (on) numaralı Geminea adlı askerine ait olduğu yazılıdır. Ankara'dayken Agusti adında bir muhafız askeri daha öldü. 2008deki kazıda bulunan ikona bu askerlere ait olabilir. Bu askerler ölmeden önce, Ulus'taki bilimevinde ve Ulus'taki (Roma diye bilinir) hamamda onların tedavisiyle ilgilenilmiş olmalıdır.

Kaynaklarda, Julia'nın ay tanrısı Men'e taptığı yazar; Men, Pan'dır. Yani Julia Domna Hitit-Oğuz kültüründen Pan-ti /Pan ışığı inanışlı bir Şaman'dır. Bilge kraliçe Teodora gibi o da Suriyelidir. Daha doğrusu, Suriye eyalet sınırları içinde kalan Filistinlidirler. Pelaztun/Filistin'in kurucu atası Pelazlar ise Anabacı Torosları (Doğu Karadeniz Dağları) diyarından gelenler olup, dolayısıyla Büyük Bedri gibi Pan / Men inanışlıdır.

Adıyaman Kâhta duvar kabartmasında Herakles ile el sıkışırken görüntülenen resmine bakıldığında, VI.Büyük Bedri'nin ve onun yolunda gidenlerin bilim adamlarına ve dolayısıyla bilime hizmetleri anlaşılabilir. Mustafa Kemal'de gördüğümüz de bu özelliştir.

Apollonius der ki:

“Bedensel özgürlük olmadan ruhsal özgürlük olmaz!”

“Toprak herkesin anasıdır, çünkü, eşitliği gözetir. Ama sizler, ey Aspendos zenginleri, haksız olduğunuz için, onu, yalnızca kendinizin saydınız!”

“Gerçeği söyledim diye beni hapse attılar! Gerçeği söylemeseydim başıma daha ne gelecekti sanki?”

“Apollonius” sözcüğü üzerinde fonetik analiz yaparsak, karşımıza bugünkü fonetikle “Ulu Ağabey Hasan” çıkar:

Apollonius; Apo-ullu- naus. Ulu Ağabey Naus!

Naus; Ana-usu/ Us-ana, Hasan, Husan, Husen, Hüseyin, vb. Ana-Us, Us anası; akıl küpü!

Anadolu'nun ortasında, şimdiki Aksaray sınırları içerisinde, Apollonius'un doğduğu yere bakan bir ulu dağ bulunur, adı Hasan Dağı'dır, araştırmamız bizi bu dağa götürdü.

Apollonius'un öğreticilik yaptığı bilimevlerinin yıkılışı:

MS.331'de toplanan İznik konsilinde Hristiyanlık resmi din olarak kabul edilince, yani İsa, Tanrı'nın oğlu olarak ilan edilince, Hristiyanlığın önündeki en büyük engel olarak görülen bilimevlerinin yıkılması kararı alındı. Bilimin babası Apollonius'un heykelleri, resimleri ve bilimevleri tarihten ve hafızalardan sildirildi. İznik'te bu kararı alan heyetin başında, hazindir ki bir Şaman olan Bizans kralı Konstantin vardı.

Görünen odur ki, Ankara Ulus Antik Bilimevi, MS.331'de yıkıldı, yok edildi.

Ağlasun'da, Sağalassos bilimevinin mermer kütüphanesi ve Roma hamamı(!), 1997 kazılarında ortaya çıkartılırken bulunan insan kemikleri üzerinde yapılan DNA testinde, kazıda çalışan Ağlasunlu işçilerle aynı genetikten oldukları tespit edildi. Kazıda heykeli bulunan filozof Bizans kralı (M.S.170-180) Aniusi Perus, (daha sonra Markus Arulius oldu) adından anlaşılacağı üzere Pers Analı, yani Şaman'dır. İsparta çevresinin antik adı olan Perusi/Farisi sözcüğü de bölge halkının Kaşgari Oğuz kökenine işaret etmektedir.

Son söz olarak, artık rahatlıkla diyebilirim ki, Antik Ankara şehrinin kurucusu atalarımız, bugün Ulus'taki tüm sembollerde yaşıyor. İhtimaldir ki, Ankara'yı

Cumhuriyetimize başkent yapan Ulu Atatürk'ümüz, bu kutlu tarihi hepimizden önce araştırmıştı ve ne yaptığını çok iyi biliyordu.

28.6.2008 Ankara
www.mahiye.com